

Puttes äfventyr i blåbärsskogen : ritade och berättade /

Beskow, Elsa,

78 H Br. qv.

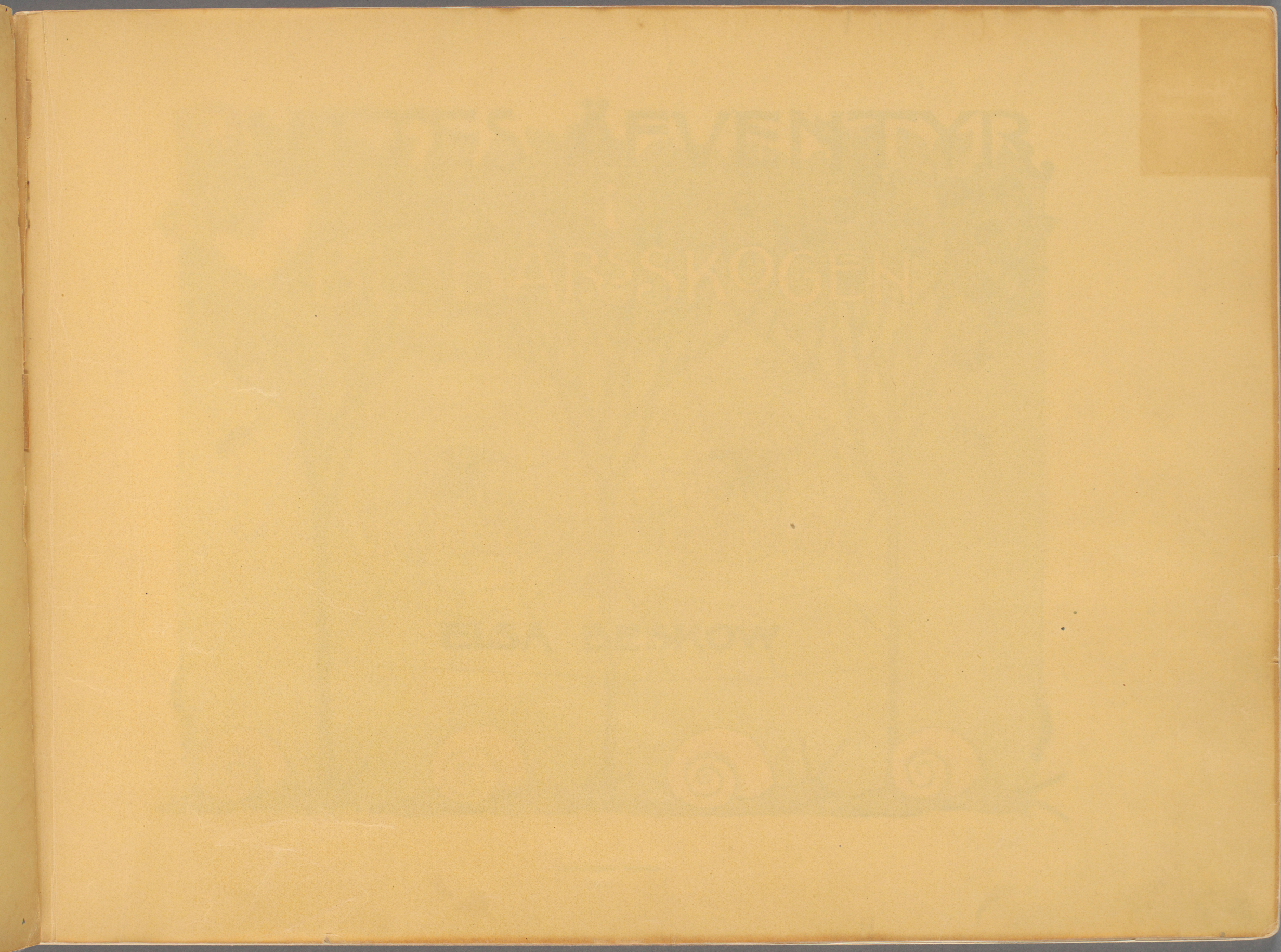
PUTTES ÄFVENTYR
i
BLÅBÄRSKOGEN

Ritade och berättade
af
ELSA BESKOW

Kongl. Biblioteket.
STOCKHOLM.

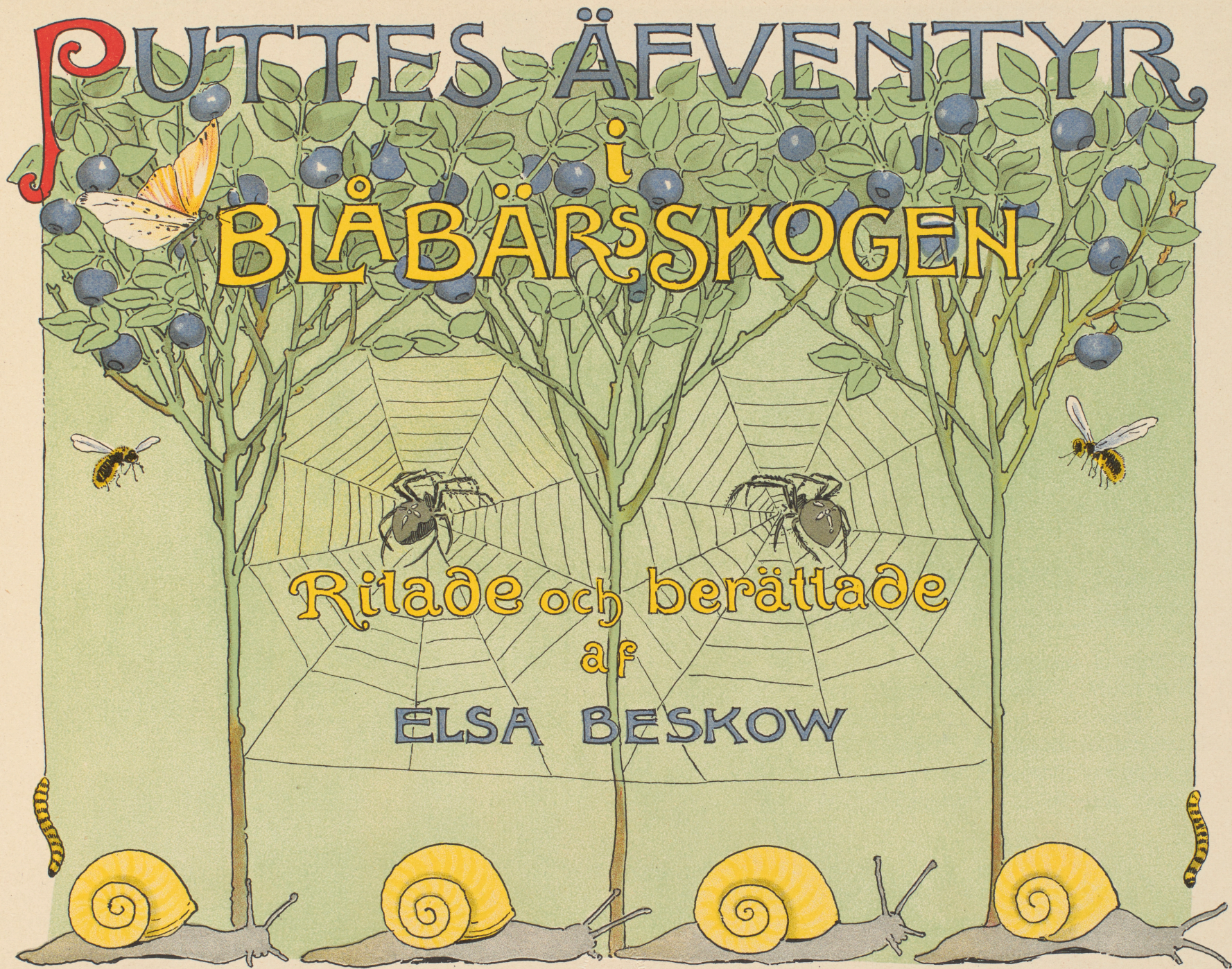
Udew
Bamb
(P)

Konpl. Bibliotek

PUTTES ÄFVENTYR i BLÅBÄRSKOGEN

Ritade och berättade
af
ELSA BESKOW

Konst. Bibliothek

I skogen gick Putte med korgar två;
han tänkte, han skulle dem fulla få
af blåbär och lingon så rara.
Det skall bli namnsdagspresent åt mor,
och därför är Puttes ifver stor.
Men hvar kan väl bärena vara?

Han sökte och sökte med stort besvär,
men ack han hitta rakt inga bär,
till sist sjönk han ned på en stubbe.
Till tårarne var det ej långt igen;
då rörde det sakta vid Puttes ben
och det stod der en liten gubbe.

»Se så, kära Putte, ej ledsen var!
Vet du hvad, jag är själfva blåbärsfar
och är konung i blåbärsskogen!
Kom med, lilla Putte, och tag mig i hand,
så vandra vi bort till mitt präktiga land,
där blåbärsskörden är mogen!»

Kor
.....
.....
.....

Med kappen han rörde vid Putte helt lätt,
och Putte blef genast så liten och nätt
som självaste blåbärs-kungen.
Men allting annat så stort det var,
så väldiga kronor blommorna bar,
och stor som buskar var ljungen!

Och Putte undrar: »Hur ska' det gå
att båda korgarna med oss få,
vi ä' ju mycket för korta?»
Men gubben hvisslar på ekorrar två
De korgarna svänga på ryggen: se så!
I några skutt ä' de borta!

Kor

De'n vandrade Putte vid gubbens hand
igenom ett stort förtrolladt land
mellan palmer som vaja för vinden.
När stora spindlar de träffade på,
fast artigt de hälsade, hände ändå
att Putte blef blek om kinden.

Ke

Nart kommo de fram till en lummig skog
och blåbärskungen så vänligt log:
»Välkommen hit in i mitt rike!»
Men Putte ropade häpen så:
»Där hänga i träden äpplen blå,
jag aldrig sett deras like!»

K

»J, oj, kära Putte, så dum du är,
förstår du då inte att det är bär!
Men här ha vi hunnit min stuga!»
Han ropar: »Kom hit mina gossar sju!»
— Och framför Putte stå i ett nu
sju blåbärspojkar och buga!

»Och blåbärskungen belätet ler:
»man säkert på utanskriften ser,
hvems pojkar det här kan vara.
Nu, Putte, ska' du dina blåbär få,
er raska nu, mina gossar blå,
ni bruka ju vara snara!»

Ke

och nu, ska' ni tro, att det gick med fart:
De klättrade, skakade, ref, och snart
stod korgen till randen rågad.
»Kom nu och följ med oss», ropade de,
»så ska' du så mycket lifvadt få se!»
Och Putte var genast hågad.

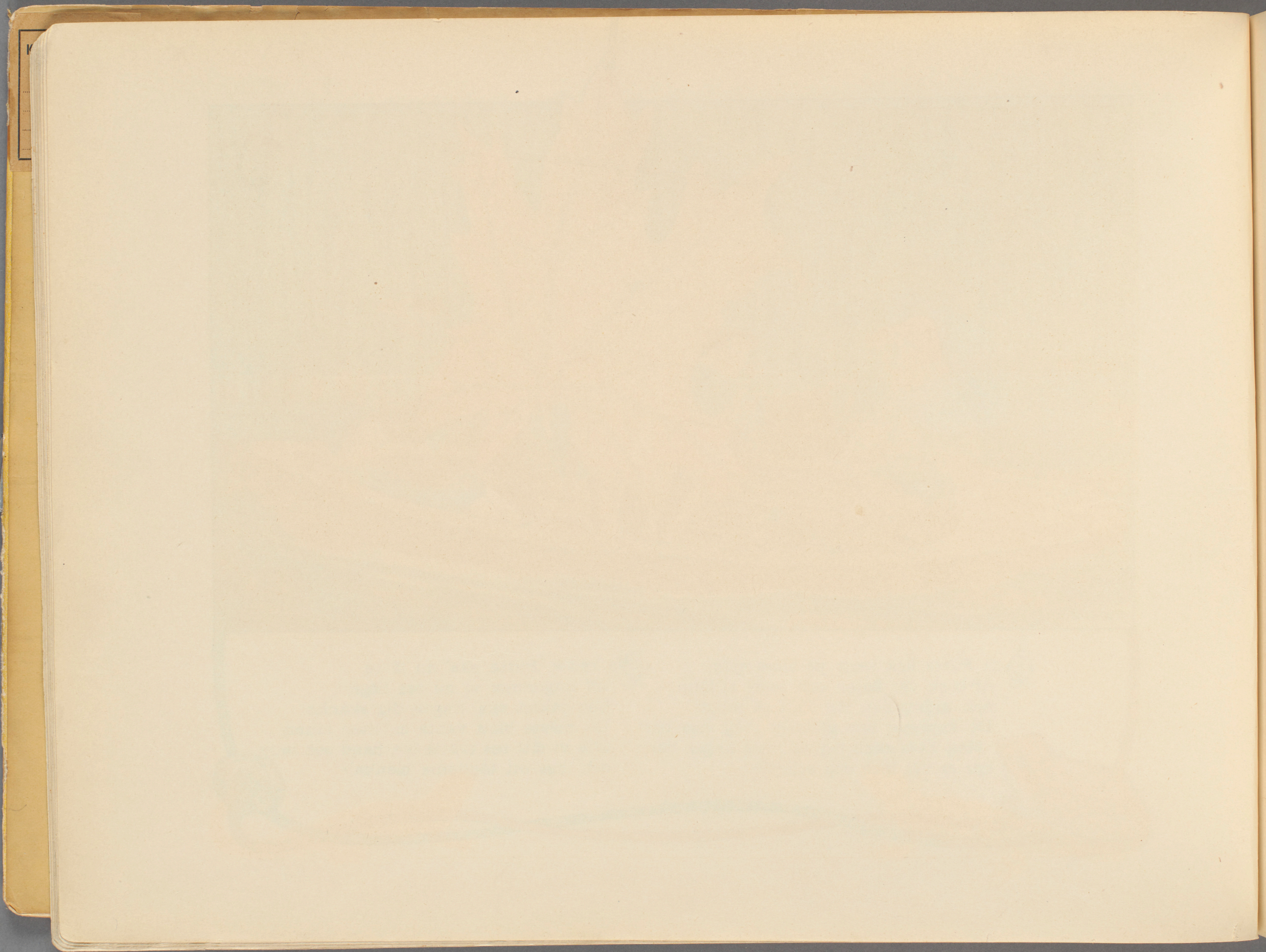

och Putte fick segla på stora sjön.
Af bark var båten och segel af lönn.
Ack, aldrig han förr haft så roligt!
Då kommer han plötsligt ihåg sina bär:
»Men hvar skall jag väl hitta lingon här?
här är väl inte nog soligt?»

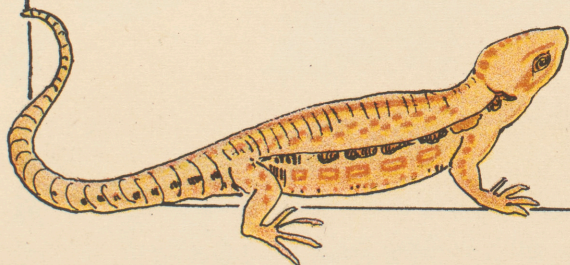
»Jo vänta, Putte, ska' du få se,
till lingonmor vi nu oss bege,
hon säkert ska' lingon dig skänka!
Du måste blott vänta en liten stund,
tills vi fått oss tvätta om hand och mun
och laga att tänderna blänka!»

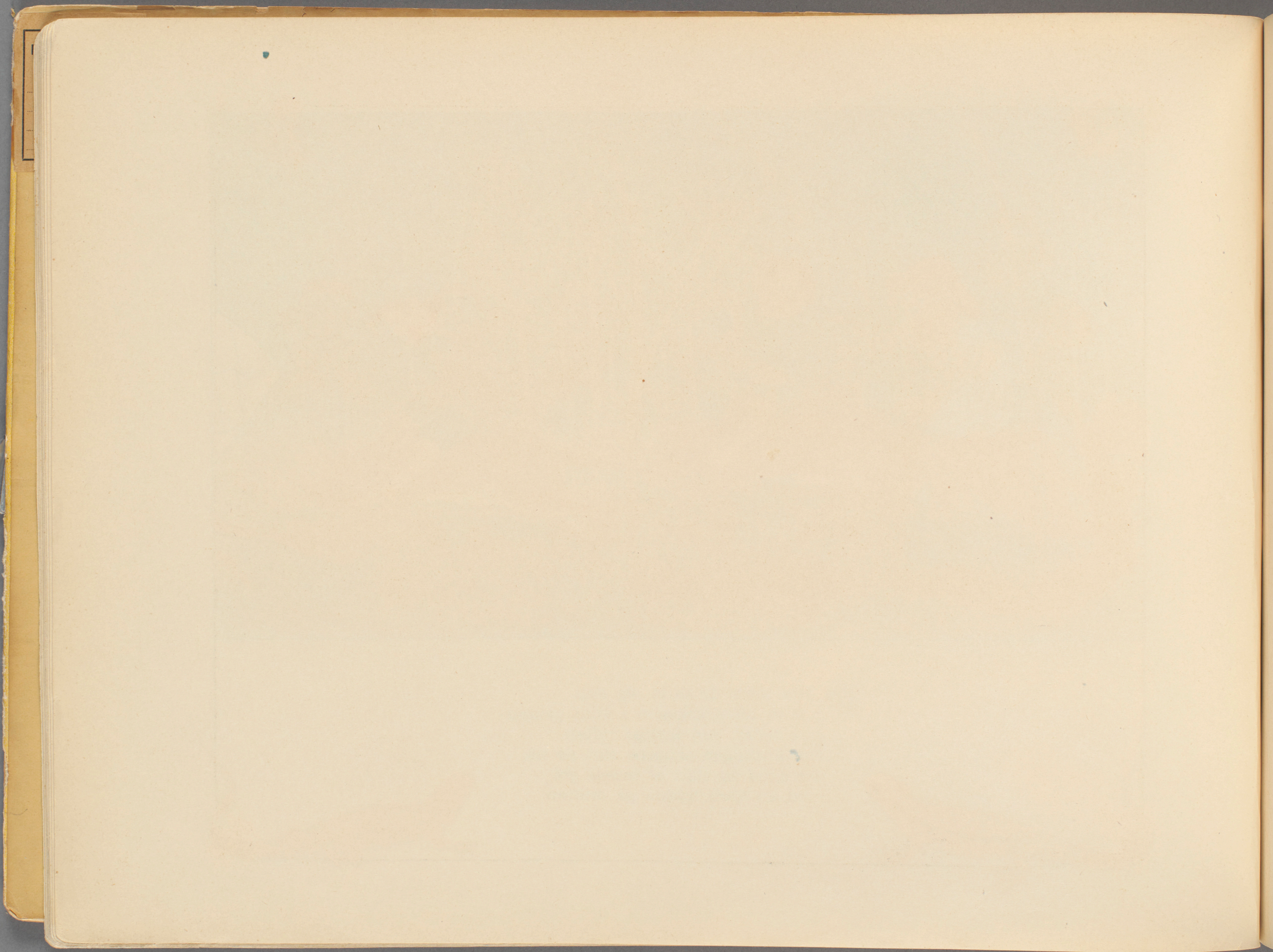

På åtta möss de satte sig opp,
genom blåbärsskogen i vildt galopp
gick sedan den lustiga ridten.
När äntligen skogens slut de nå,
där syns en slätt af mossa grå
med en liten hydda på midten.

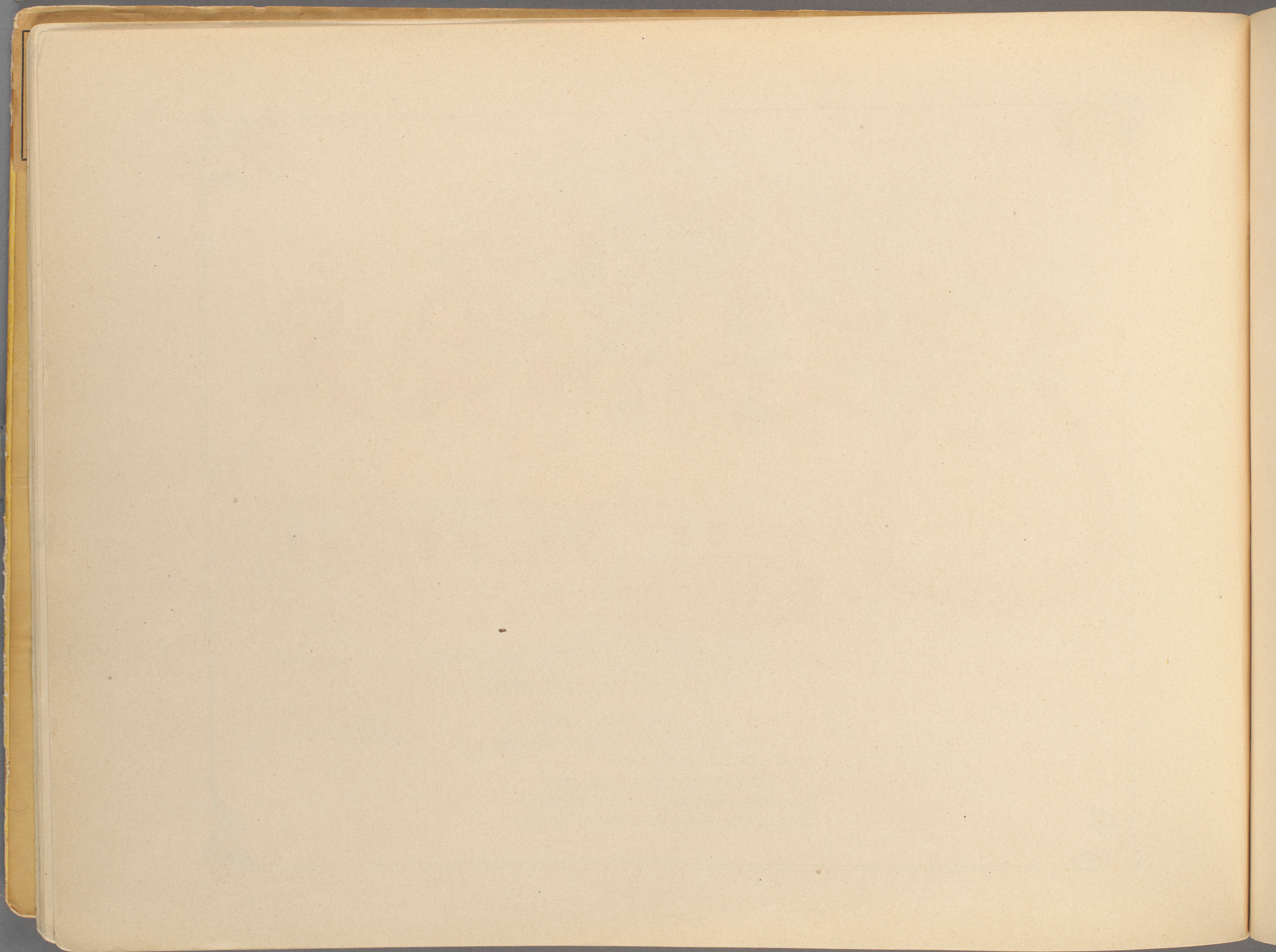

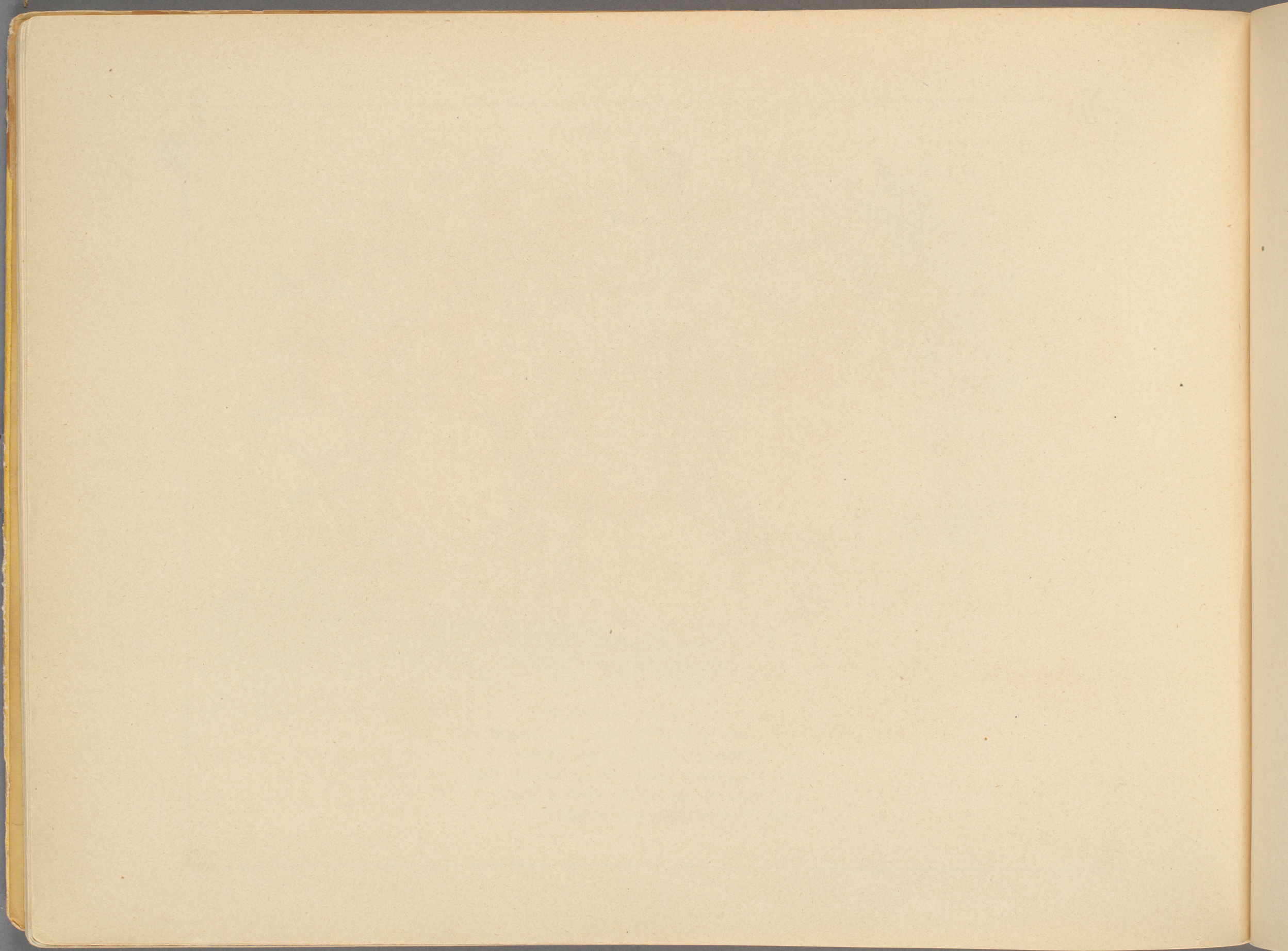

Därutanför sitter med värdig min
en lingonmamma så prydlig och fin
med alla döttrarna sina.
De torkat lingon den hela dag,
de skola dem koka i honungslag,
men gnida dem först så de skina.

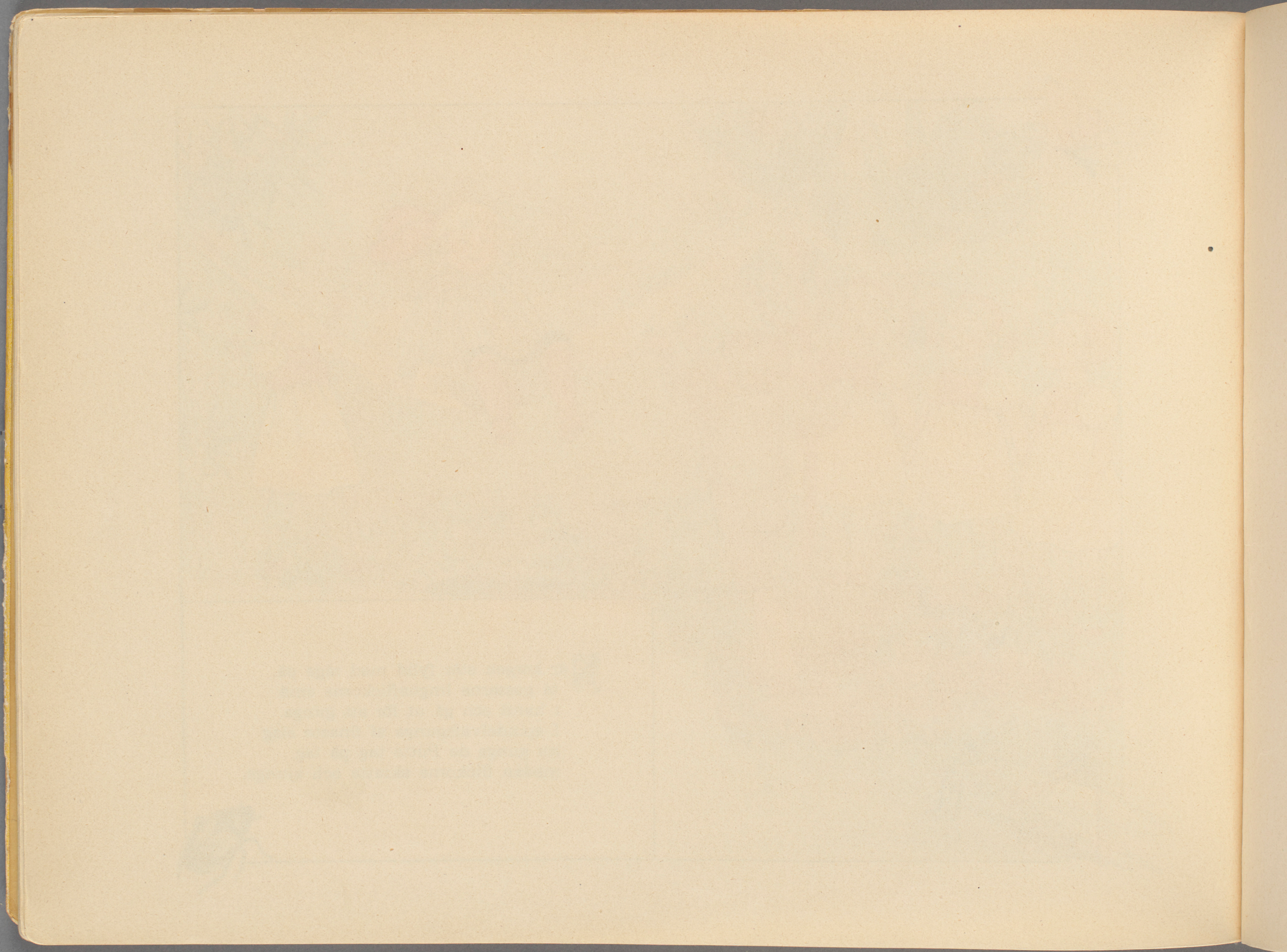

och lingonmor säger vänligt så:
»Ja visst, kära barn, ska' du lingon få;
så plocka nu snällt, mina flickor!
Men tag dem blott riktigt varligt ned,
och akta att ej ni får karten med!
Och inga kvistar och stickor!

När korgen står fylld med råge på,
ta gossarna lingonflickorna små
i hand och gå ut för att gunga.
I spindelväfsgunga af finaste slag
nu gunga de Putte tag på tag,
medan flickorna skratta och sjunga.

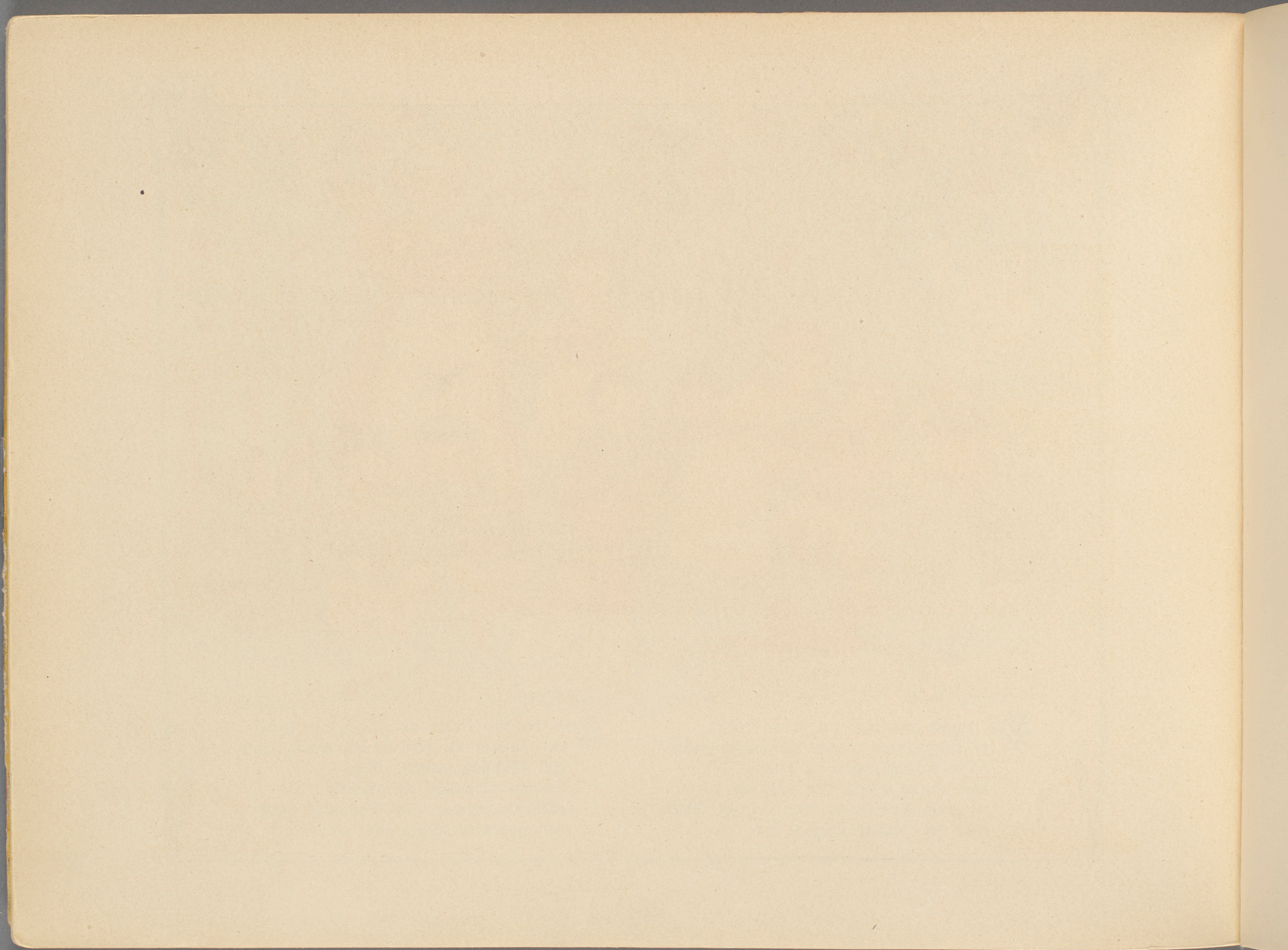

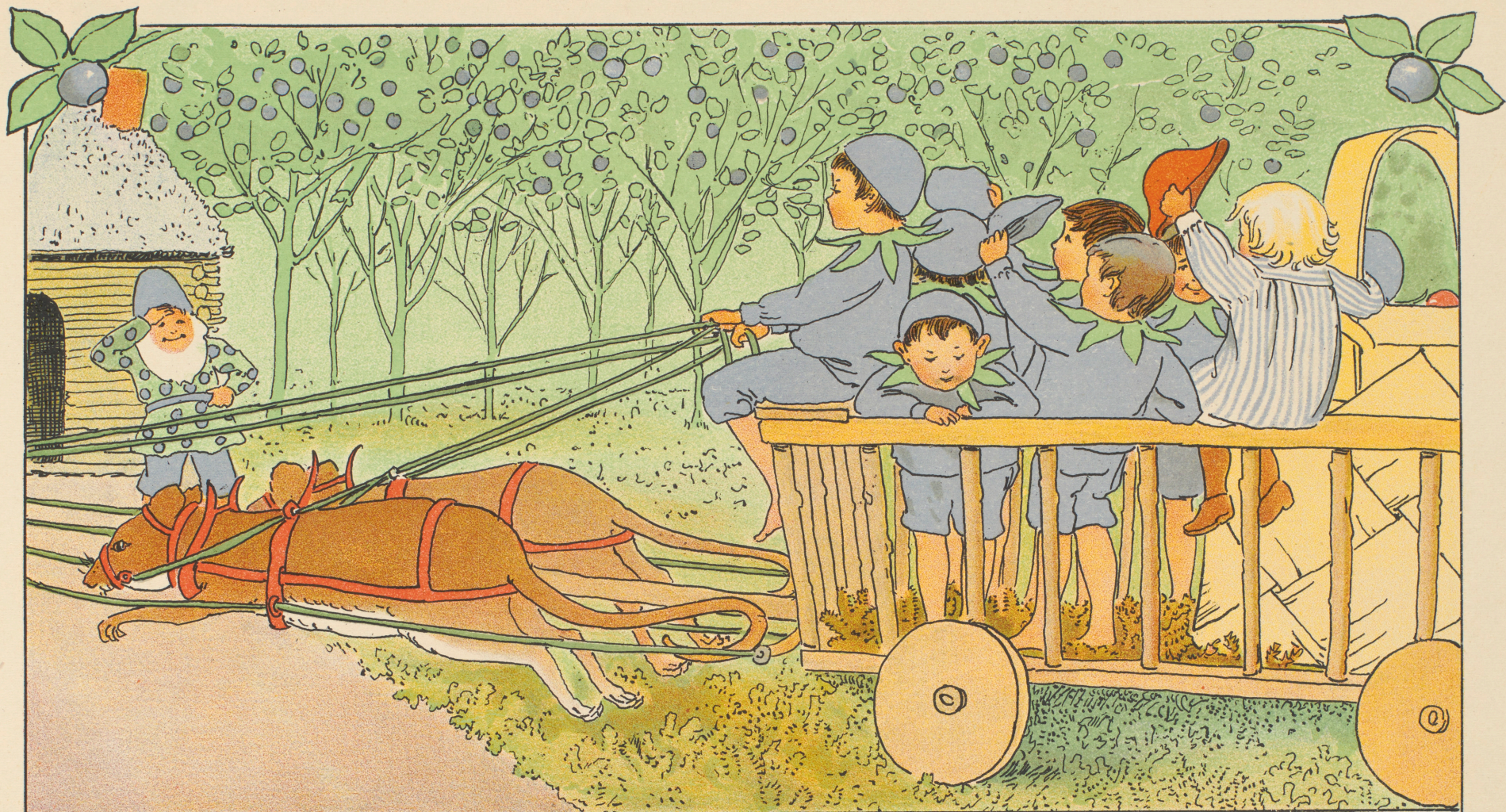

Då ringer det; och nu få de brådt,
 ty lingonmor bjuder på något godt,
 på honungslingon så klara;
 fast Putte aldrig förr smakat på
 så godt som detta, han kan ej förmå
 mer än tvänne lingon bara.

Sen bockar Putte så djupt han kan
 och tackar för allt, ty nu måste han
 och blåbärgossarna fara.
 I stora skrindan de åka få.
 Med händerna vifta flickorna små
 och gossarna ifrigt dem svara.

Och hemåt går färden i hvinande fart.
 Till blåbärshemmet de hunnit snart,
 där blåbärsfar står och tittar.
 »Nu pojkarna af och korgen opp!
 Och hopp, mina raska fålar, hopp,
 låt se att ni vägen hittar!»

Men alla gossarna ropa nu:
 »Ack, stanna, Putte, en stund ännu!»
 Och Putte vill gärna stanna.
 Men blåbärsfar säger: »Putte ska' hem,
 ty klockan ju redan är öfver fem,
 och mamma kunde dig banna!»

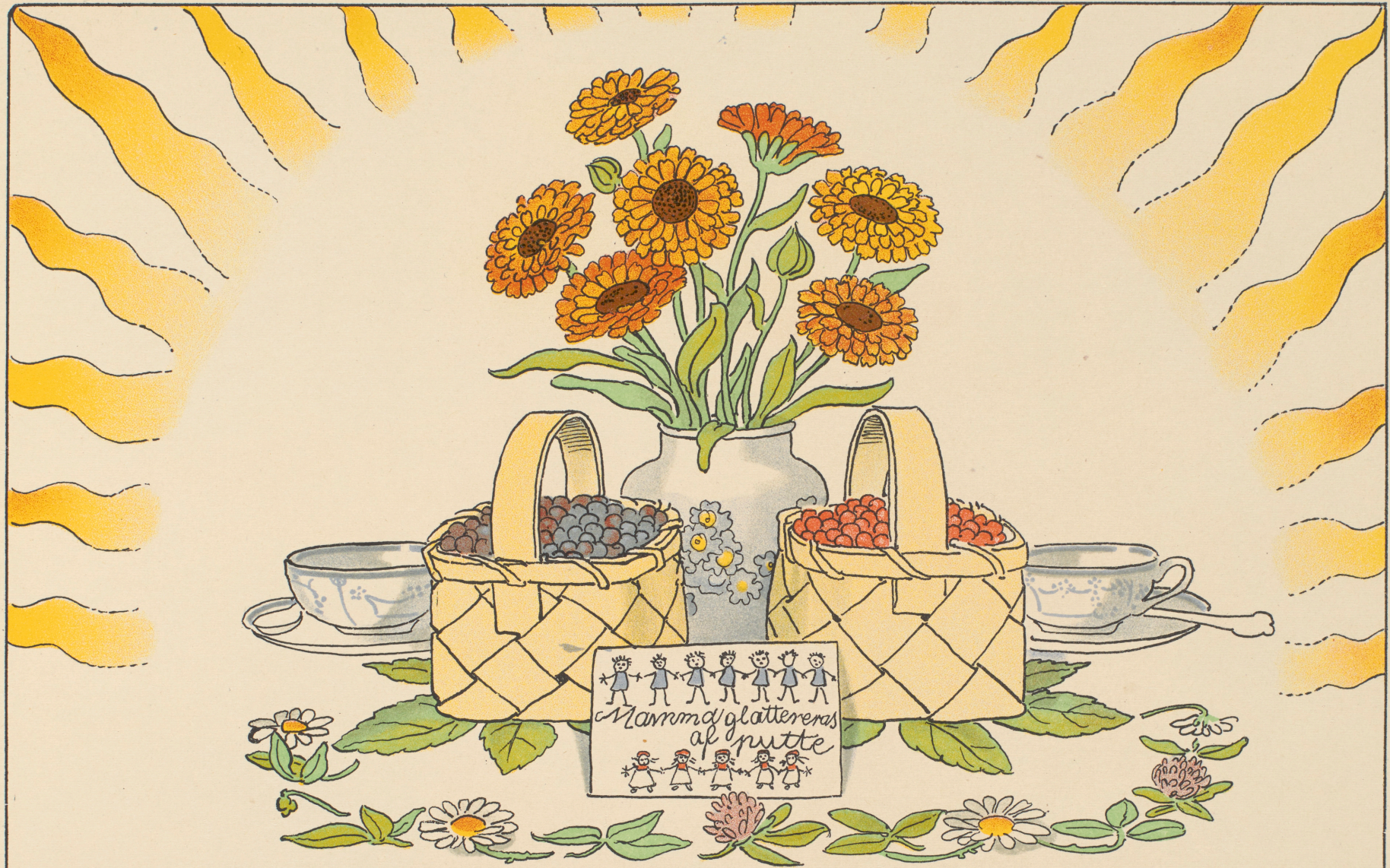

Så viftas afsked med mössa och hand
och Putte lemnar blåbärens land
och den snälla blåbärs-gubben.
Och innan han hunnit räkna till sju
är råttor och vagn försvunna, och nu
han sitter där åter på stubben!

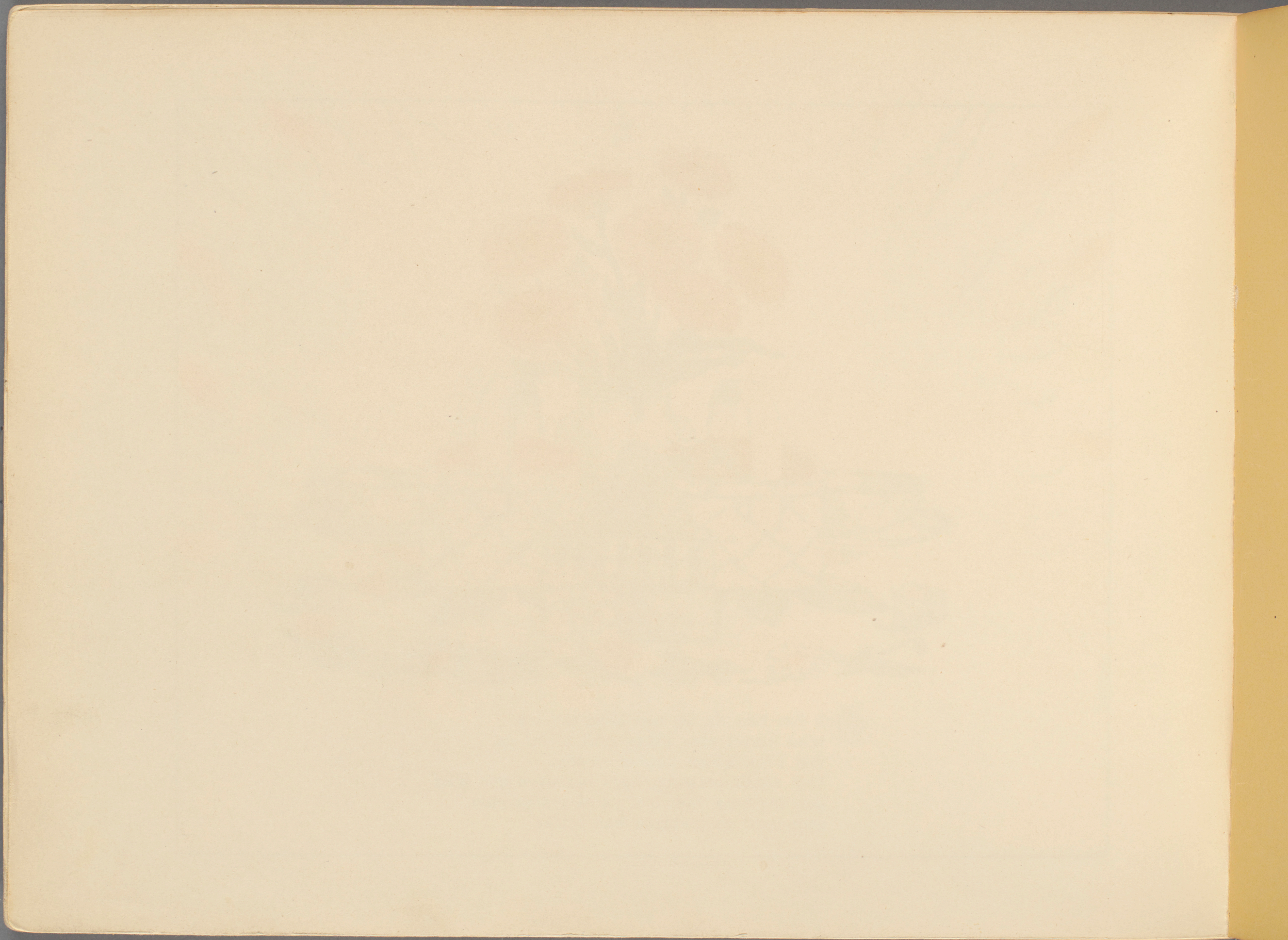
Först tänker Putte: »en dröm visst det var!»
men båda korgarna har han ju kvar
med bären som granna skina,
så nog var den drömmen riktigt sann.
Och glad i hägen nu traskar han
mot hemmet med korgarna sina.

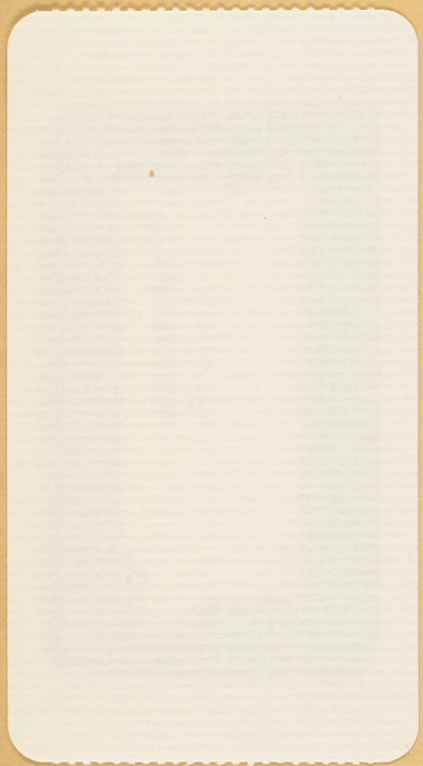
och här kan du se, hur korgarna stå
med kortet som Putte själf hittat på,
fast Fina hjälpt honom skrifva.
Och rundt omkring ligga blommor och blad,
och mamma, hon blef då så rysligt glad,
som bara en mamma kan blifva!

Kungl. biblioteket, Stockholm

50001

000 344 282 1